

Drømmerejse igennem Afrika

Hvad de fleste bare drømmer om, har Ute og Henry Schwarz fra Dresden realiseret: Hele to år har de tilbragt på rejse igennem Afrika med deres ekspeditions-camper.

”Efter seks kilometer til højre forbi den udbændte VW-bus.” – En ved første øjekast noget usædvanlig køreanvisning. Frem for alt når vejen fører igennem et otte kilometer langt og kun med stenbunker markeret minefelt. ”Men det”, fortæller Ute og Henry Schwarz, ”må man bare leve med, når man er undervejs i Sahara.”

Episoder som denne fra grænsen fra Marokko til Mauretania er der masser af i de to rejselystne dresdneres farverige fortællinger. De to har i løbet af to år omkredset hele det afrikanske kontinent imod urets retning. Deres rute tog udgangspunkt i Marokko og førte dem langs vestkysten til rejsens sydligste punkt, det legendariske Kap det Gode Håb i Sydafrika. Derfra gik det videre i nordlig retning langs kontinentets østkyst.

Kontinentet rundt

De to sachserer har arbejdet konsekvent hen imod denne drømmerejse. For det første har de som selvstændige arbejdet meget og vendt hver eneste mønt mindst to gange. For det andet har de rejst i Australien, Amerika og Kina og kender allerede flere afrikanske lande. De har allerede været i Namibia, og de har kørt igennem Marokko med deres ekspeditionsmobil. Denne lod de i 2001 opbygge på basis af en firehjulstrukket MAN M2000 14-284 LEAC hos den østrigske specialist Actionmobil.

I marts 2005 var det så endelig så vidt: Udstyret med filmkamera, fotoapparater, bærbar computer, farveprinter, bunker af rejseguider og kortmateriale samt kompliceret navigationssoftware påbegyndte ægteparret Schwarz deres store

odyssé. Naturligvis med Freddy, som de begge hengivent kalder deres ekspeditions-camper.

Midt imellem folk

At de er i besiddelse af den afslappedhed, som kendetegner ægte globetrottere, får de lejlighed til at bevise lige fra starten af rejsen. To unge mænd forsøger at få fat i motorcyklen, der er surret fast bag på MAN-lastbilen. Modigt forsvare de to globetrottere sig af al kraft imod de to indtrængere. De overraskede tyveknægte distraheres i deres forehavende og forsvinder.

Bortset fra enkelte undtagelser som denne gjorde Ute og Henry Schwarz imidlertid kun gode erfaringer med indbyggerne, uanset hvilket folk og hvilken kultur de tilhørte. De to var hele tiden i begivenhedernes centrum. For at komme tættest muligt på lokalbefolkningen og af hensyn til den sikre

soveplads overnattede de med deres køretøj i reglen altid i landsbyer. Det var f.eks. tilfældet i nærheden af Lomé, som er hovedstaden i Togo. "Efter at have bekendtgjort vores an-

"Vi blev altid modtaget meget venligt i landsbyerne"

komst hos landsbyens overhoved", fortæller de, "blev vi modtaget med stor venlighed. Nyheden om vores ankomst havde spredt sig som en steppebrand. Vi blev i løbet af nul komma fem fuldstændigt omringet af indbyggerne og frem for alt af børnene. De viste os alle sammen stolt deres landsby."

Efter et stykke tid kom sådanne scener til at høre til hverdagen for ægteparret Schwarz, og så var der endda ikke >>

Etiopien (til venstre): Bortset fra to fuldstændigt ødelagte dæk kunne alle punkteringer repareres.

Botswana (til højre): I en lejr i udkanten af Kalahariørkenen mødte parret medlemmer af San-folket.

rigtigt tale om en egentlig hverdag. Hver eneste dag på rejsen var nemlig noget helt nyt. Nogle dage hoppede de med den ti tons tunge MAN-lastbil over ikke-asfalterede veje og smalle æselkærrestier. Andre dage forsøgte de at finde vej igennem varmedisen over endeløse stepper, igennem ørkener med blødt sand eller hårde sten eller igennem den fugtige regnskov. Vanskeligt bliver det hele især i regntiden, når vandet skyller vejene bort og stiger op til førerhusets døre – hvilket vil sige over en meters højde.

Når veje bliver til floder

Mange af de lokale køretøjer kan ikke håndtere regntiden. Komplet overbelæssede, med forældet udrustning og uden fungerende bremses er de rullende ulykker, der bare venter på at ske. I Ghana førte parrets rute ad en frygtelig regnskovsstrækning, der mest af alt mindede om en bilkirkegård. Dusinvis af lastbiler, der egentlig for længst burde have været i skrotpressen, er kørt af vejen og væltet. "Vi har aldrig før set så mange forulykkede biler på én gang som der", fortæller Ute Schwarz.

I Cameroun var vejen så opblødt, at en tungt belæsset lastbil sank i til en meters dybde foran dem. Det tog over en time, før kørslen kunne genoptages. Flere gange måtte de to ved hjælp af skovle, sten, indsamlet træ eller sandplader bringe deres køretøj på ret kurs igen, efter at det var sunket ned i mudderet. I sådanne situationer er man i Afrika imidlertid aldrig helt på egen hånd. Det tager som oftest ikke lang tid, før de første indfødte kommer frem og bistår med det hårde slid. Ute og Henry Schwarz lagde altid vægt på at vise deres

taknemmelighed med gaver. Frem for alt tøj fra Europa er i høj kurs blandt indbyggerne, men også lommeknive og blyanter er eftertragtede. Med små sysæt til kvinderne og bolsjer til børnene får man hurtigt venner.

Afrika – mørk, udfordrende verden

Hvis man vælger at udsætte sig for rejsens strabadser og færer, byder Afrika på rigelig belønning. Næsten en uge tilbragte ægteparret Schwarz i Hoanib Canyon i Namibia, som er en af verdens største. Det meget smukke og uberørte område er

"Med en sprint kunne vi undslippe elefanten og redde os ind i lastbilen"

helt ubeboet og de to hemmelige tip. Under hele opholdet så de kun to køretøjer, men det betød så bare endnu flere vilde dyr. "Det var som i filmen 'Mit Afrika'. Giraffer og antiloper græssede i ro og mag, mens de passerede os. Ja, selv elefanter med deres unger lod os komme helt tæt på."

De to blev heller ikke forskånet for livsfarlige situationer under oplevelsen af naturen. I Namibia lykkedes det dem kun takket være en rekordagtig timersprint at undslippe en arrig elefant. Filmkameraet, der fortsat kørte, turde de først hente igen, efter at elefanten var dampet af. Alle skærmydsler endte heldigvis godt ligesom denne.

Det er ikke kun naturen, men også menneskene, der fascinerer de to, især på grund af alle traditionerne og ritualerne.

Malawi (til venstre): Befolkningens hjertelighed på hele kontinentet overvældede de to sachser.
Angola (til højre): Intet giver større nærhed til menneskene undervejs end overnatninger midt i landsbyen.

I Cameroun: Hjælp til bjergningen skal man ikke vente længe på, og den kommer oftest helt af sig selv.

I Foumban, en by i Cameroun, tilfaldt der sågar Ute og Henry Schwarz en ganske særlig ære. Ved et lykkeligt tilfælde var de i byen præcis den dag, hvor sultan Ibrahim Mbombo Njuya, den 19. hersker i Bamoun-dynastiet, afholdt en offentlig ceremoni i forbindelse med vielsen af en prins. Med stor opfindsomhed og en del stædighed over for utallige ansvarlige fik de faktisk fra højeste sted tilladelse til at filme ceremonien. Også selv om det herskende dynastis glanstid ligger nogle år tilbage, så blev det en enorm opmarch af hele hoffet sammen med dansere, musikere og rytteri. Et af den lange og anstrengende rejses højdepunkter.

40 lande på to år

Efter lidt mere end to år og tre afbrydelser – en af dem af fem måneders varighed – sluttede eventyret om sider i maj 2007. På deres begivenhedsrige rejse besøgte parret 40 lande, de tilbagelagde 66.418 km og tankede i alt 15.866 liter diesel. Bag disse tørre tal ligger en række uforglemmelige oplevelser for de to. De har lært mennesker fra meget forskelligartede folk og kulturer at kende og havde lejlighed til at iagttage hundredvis af vilde dyr i disses naturlige omgivelser.

Indtrykkene er så alsidige, at parret ikke rigtigt vil lægge sig fast på noget bestemt, som har været det bedste ved rejsen. Ørkenens stilhed? Dyreflokkene, der var så tæt på, at

man kunne røre ved dem? De fascinerende folk? Mens Ute og Henry Schwarz stadig har travlt med at forarbejde de mange oplevelser, er de allerede i gang med at forberede den næste tur. Den skal gå igennem Rusland over Beringstrædet til Alaska og derfra over hele det amerikanske kontinent. Denne gang forhåbentlig uden minefelter. ■■■

Info	Køretøjer
<p>Verdensrejse- og ekspeditions-campere</p>	
<p>Rejse-campere som Ute og Henry Schwarz' kan man ikke bare lige sådan gå ud at købe. De opbygges som regel af producenterne på firehjulstrukne lastbilchassiser. MAN har i en årrække været uanfægtet markedsleder med sin driftssikre og i Rallye Dakar gentagne gange succesrige teknik – ekspeditions-campere er nemlig ledsagere over en lang årrække. En lille, men udsøgt skare af individuelle konstruktører bygger køretøjerne i hånden og helt efter kundens ønsker og pengepung – med nøje udvalgte og gennempvøvede komponenter. Følgelig begynder priserne ved omkring 120.000 euro.</p>	
<p>Køretøjer, der typisk ombygges til rejse-campere, er L2000 og M2000, men også lastbilerne i de tunge modelrækker op til fireakslede modeller i konfigurationen 8x8. I øjeblikket favoriserer langturskøretøjer i den mellemste modelrække TGM i 13- eller 18-tons udførelse og afhængigt af pladsbehov endda også med dobbeltkabine. Ved mere omfattende udstyr anbefales MAN TGS af hensyn til vægten.</p>	